

Sted, hvis det var mig, som var sluppet saa galt af Sted, men jeg kan jo ikke sige, at Ministeren havde synderligt Held dermed. Det staar dog fast, at dette Interview har staaet uimodsagt af Forsvarsministeren i Maaneder; det er Maaneder siden, det fremkom, og det har staaet uimodsagt indtil den Dag, Forsvarsministeren tog Ordet. Der stod i dette Interview de overordentlig fornuftige Ord, at et Afrustningsforslag selvfølgelig ikke kan give nogen Garanti for, at Danmark ikke skulde kunne blive Krigsskueplads. Det er, som jeg har tilladt mig at understrege, første Gang, det er sagt saa klart af Forsvarsministeren, og det er jo i Virkeligheden Meningen, selv om Ministeren søger at slippe derfra. Men der bliver jo antagelig i denne Samling Lejlighed til at drøfte det nærmere. Helt sikker er jeg ikke paa, at vi faar Lejligheden i denne Samling, men vi kan jo ogsaa vente til en senere Samling. Men jeg maa sige til Ministeren, at for *vor* Skyld er der ingen Grund til at vente med at fremsætte dette Forslag. For *vor* Skyld maa det komme lige saa gerne i Dag som i Morgen. Vi har vort Standpunkt færdigt til dette Forslag. Det er for os overhovedet ikke noget Forhandlingsgrundlag, overhovedet ikke, og naar Ministeren har søgt et Holdepunkt for sin Udsættelse — som sikkert er begrundet i ganske andre Hensyn i hvert Fald kan være begrundet og fyldestgørende begrundet i ganske andre Hensyn — i en Udtalelse af min Partifælle det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, saa maa jeg sige, at den giver ikke noget Holdepunkt. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at efter Locarno kom jo Afrustningskonferencen — eller Nedrustningskonferencen, som det vist hedder med det nyeste Udtryk, og selv om den førte til en Nedsættelse paa Forsvarsvæsenets Omraade, mente han, at denne Nedsættelse var foruddiskonteret ved Ordningen af 1922; og det er da ogsaa givet, at der skal en meget væsentlig Nedsættelse til, før de europæiske Stater naar til en Nedsættelse som den, vi allerede har gennemført ved Ordningen af 1922; det ser man klart, naar man sammenligner vore Forhold med andre skandinaviske Staters. Nu ser jeg, at Regeringsorganet i Dag paa Forsiden har en stor Artikel, hvori der staar, at den sidste Hindring for Europas Afrustning nu er faldet. Nu maa man jo antage, at naar Regeringsorganet skriver noget saadant, som selvfølgelig bliver bemærket her og i Udlandet, saa er denne Udtalelse inspireret fra Regeringens Side. Det maa altsaa være Regeringens

Opfattelse, at nu er den sidste Hindring faldet. Og det begrundes paa, at nu har Rusland erklæret, at det vil tiltræde Folkeforbundet og slutte Locarno-Overenskomster. Derfor er det, jeg spørger. For det vil jo være ganske interessant, om Regeringen kunde give Oplysning om, at der virkelig fra russisk Side foreligger Udtalelser overfor Regeringen, som kan begrunde dette, at der virkelig fra russisk Side er kommet Udtalelser, som i særlig Grad tyder paa, at man interesserer sig for Afrustningen, og særlig for Danmarks Afrustning. Hvis det er Tilfældet, saa erkender jeg, at det er jo et Moment af allerhøjeste Betydning for Danmarks Overvejelser med Hensyn til dets Forsvarsordning, og denne Oplysning bør Regeringen derfor ikke forholde os, hvis den gaar i Retning af, at man fra Østersømagternes Side meget gerne ser et afrustet Danmark. Og det er der noget, der tyder paa, thi Forsvarsministeren har jo udtalt, at Gesandternes Indberetninger gaar ud paa, at de konservative Politikere i Udlandet er utilfredse med dette Forslag, medens de andre Partiers Politikere er tilfredse med det. Det har Forsvarsministeren udtalt i dette Interview; og da nu vel ingen vil finde paa at kalde Sovjet-Ruslands Politikere konservative, saa har Forsvarsministeren i Virkeligheden gennem dette Interview sagt, at der derovrefra foreligger Tilkendegivelse af, at man er tilfreds med dette Afrustningsforslag. Men hvis det er Tilfældet, hvorfor saa skjule det for os? Nu ser vi en Artikel i Regeringsbladet, som kun kan forstaas paa samme Maade, og vi har Udtalelser i Ministeriets Programtale om, at vort Forhold til de andre fremmede Magter udvikler sig paa tilfredsstillende Maade. Alt dette tyder i samme Retning. Hvorfor saa forholde Offentligheden dette? Og hvis man ikke vil give Oplysningerne til Offentligheden, bør man i hvert Fald give dem til det udenrigspolitiske Nævn straks og senere til det Udvalg, som, hvis Afrustningsforslaget fremsættes, formentlig vil blive nedsat her i Tinget for at behandle det. Dette henstiller jeg til Regeringens Overvejelse, og jeg vil sætte Pris paa, om man under Finanslovbehandlingen kunde faa en Udtalelse fra den højtærede Udenrigsminister, om han vil være villig til at imødekomme dette Ønske.

Med Hensyn til Valutaen sagde den højtærede Statsminister, at der var kun een Taler, der havde gjort et virkelig Forsøg paa at belyse disse Problemer. Ja, det maa da ikke forbyse den højtærede Statsminister. Naar han ved Forhandlin-